

РЕШЕНИЕ

№ 7237

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8851** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по повод касационна жалба с вх. № 30759 от 09.09.2021г. по описа на Административен съд - София град и вх. № 21044370 от 25.08.2021г. по описа на Софийски районен съд, подадена от Х. С. И. срещу решение № 20167129 от 03.08.2021г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение /НО/, 19-и състав, постановено по НАХД № 6821/2020г. по описа на съда, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 19-4332-025049 от 02.12.2019 г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ Отдел Пътна полиция /ОПП/, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева на основание чл.180, ал.1, т.1, пр.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл.96 от с.з., като е намален размера на административното наказание „глоба“ от 100 лева на 70 лева.

В касационната жалба са развити подробни съображения за постановяването на решението на въззивния съд при нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че същото е неправилно и необосновано. Изложени са аргументи, сочещи нарушения на чл.42, т.3, т.4 и т.5 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Твърди се, че в НП е дадена некоректна правна

квалификация, което е довело до нарушено право на защита на санкционираното лице. Претендира приложение на института на маловажност по чл.28 от ЗАНН. Направено е искане за отмяна на решението на въззивния съд и постановяване на друго, с което да бъде отменено изцяло НП № 19-4332-025049 от 02.12.2019 г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ Отдел Пътна полиция /ОПП/. В съдебно заседание, касаторът –редовно призован, се представлява от адв.А., която поддържа жалбата, моли същата да бъде уважена впредвид изложените в нея аргументи. Моли за отмяна на решението на СРС, в условия на алтернативност - да се приложи института на малозначителност, в условия на евентуалност - да се измени решението на въззивния съд и се наложи административно наказание в минимален размер. Претендира присъждане на разноски пред двете инстанции.

Ответникът по касационната жалба - Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ Отдел Пътна полиция /ОПП/, редовно и своевременно призован за съдебно заседание, не изпраща представител по делото и не взема становище по основателността на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К. в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на жалбата. Счита, че обжалваното съдебно решение е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна: Лек автомобил марка „Х. ЦР В“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Е. И. А. е паркиран от Х. С. И., който го управлявал на 06.11.2019 г. в [населено място], в района на пл. „Ал. Б.“ от страната на банка „П.“, като същият самопотеглил (привел се в движение) и причинил ПТП с паркирания зад него лек автомобил „Нисан Х.-Т.“, с рег. [рег.номер на МПС] . Уведомени са органите на КАТ и на място пристигнал свидетеля А. Д. и неговият колега В. Г.. Установени са двата автомобила. Снето е писмено сведение от Х. С. И.. Изготвена е скица за ПТП-то, на която е отбелязано, че автомобилите са се намирали от страната на Б. П., с предна част към бул.Ц. Освободител на пл. Б.. Съставен е протокол за ПТП, в който са отразени данни за двамата участници в ПТП-то, причините за същото, както и щетите по МПС-тата, а именно по „Х.“-та задна броня, а по „Нисан“-а предна броня.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) от А. Д. - мл. автоконтрольор при О „ПП“-СДВР на 06.11.2019 г. на Х. С. И. за нарушение, което е посочена правна квалификация по чл.96 от ЗДВП.

Въз основа на съставения АУАН е издадено процесното НП от съответното длъжностно лице, упълномощен въз основа на Заповед №8121з-515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи –началник група към СДВР, О „ПП“ при СДВР, назначена със Заповед №8121К-2567/08.02.2017 г., съгласно удостоверение от 17.09.2018 г.

Съставът на СРС е посочил, че от писмените доказателства, а именно: писмена декларация, скица и протокол за ПТП не се сочи, че ПТП-то, респ. паркираното МПС, участник в ПТП-то, което е било управлявано преди това от И., са се намирали в близост до сочената улица. Съгласно утвърдената карта на [населено място] за пл. „Ал. Б.“, страничната улица, минаваща покрай Б. П. е ул.Дякон И., а като административен адрес на банката се сочи ул.Ц. Освободител, която е отразена на скицата и в протокола за ПТП. Поради което, е взет предвид като ориентир разположението на Б. П., както и че се касае за пл. „Ал. Б.“ в частта, откъм ул.Ц. Освободител. Съдът е кредитирал писмените доказателства и в частта, в която се сочи посоката на разположение на двете МПС-та, участници в ПТП-то, а именно, че са ориентирани с предна част посока ул.Ц. Освободител.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, въззивният съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление, не са допуснати нарушения на регламентираните в ЗАНН процесуални правила и формални изисквания. Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, установената по делото фактическа обстановка, съотнесена към приложимата нормативна регламентация, съдът е приел, че по несъмнен начин е установено и доказано извършването на вмененото на Х. С. И., в качеството му на водач на МПС, нарушение, правилно квалифицирано по административнонаказателния състав на чл. 180, ал. 1, т. 1, предложение второ от ЗДвП, за неизпълнение на императивното задължение по чл. 96 от ЗДвП. По съображения за наличие на смекчаващи отговорността обстоятелства, каквото в случая се явявало това, че водачът на автомобила нямал предходни административни наказания за нарушения на ЗДвП, както и факта, че АНО не е посочил аргументи в НП защо е наложил размер на санкцията в горните граници, а именно 100лв, районният съд е изменил наказателното постановление, като е намалил размера на наложената на И. глоба около средния предвиден в закона-70 лв. обсъдил е и защо не приема приложението на чл.28 от ЗАНН

Решението на въззивния съд е постановено в съответствие и при правилно приложение на закона.

Деянието, за което е привлечена към отговорност Х. С. И. е за нарушение на чл. 96 от ЗДвП, а именно на задължението на водача на спряно за престой или паркирано пътно превозно средство да вземе мерки то да не може да се приведе в движение или да потегли само. Като правно основание за ангажиране на отговорността е посочена разпоредбата на чл. 180, ал. 1, т. 1, предл.второ от ЗДвП, предвиждащ наказание глоба от 20 до 150лв. за водач, който наруши правилата за престой или за паркиране.

С оглед така очертаната нормативна уредба при формулировката на административното нарушение не е допуснато твърдяното от пълномощника на касатора несъответствие на обвинението от фактическа и правна страна

Всички релевантни за съставомерността на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административно-наказателната отговорност, са установени и удостоверени в НП. При изведеното точно и недвусмислено описание от фактическа и правна страна на извършеното нарушение по ЗДвП деецът несъмнено има обективна възможност да разбере кое негово поведение е прието за противоправно по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, при което правото му на защита не е накърнено по никакъв начин. С оглед изложеното настоящата инстанция намира, че при издаване на НП не са

допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната му. Същото напълно отговаря на императивно изискуемото съдържание по чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН.

В изпълнение на задължението си по чл. 14 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН въззивният съд всестранно и пълно е изследвал всички спорни обстоятелства по делото. Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства Софийски районен съд е приел, че по несъмнен начин е установена описаната в НП фактическа обстановка досежно обстоятелството, че на посочените в наказателното постановление дата, час и място, санкционираното лице, в качеството си на водач на лек автомобил, не е спазило правилото, формулирано в 9б от ЗДвП - да вземе мерки спряното за престой или паркирано пътно превозно средство да не може да се приведе в движение или да потегли само, с което е осъществило съставомерно от обективна страна деяние по чл. 180, ал. 1, т. 1, предл.второ от ЗДвП. Съответно съдът е обосновал извод, че извършването на твърдяното нарушение от санкционираното лице, е безспорно доказано. При формиране на вътрешното убеждение, фактическите и правните изводи, не са установени порочни действия на въззивния съд.

Съдът в настоящия касационен състав споделя и изводите на въззивния съд по отношение на необходимостта от намаляване на размера на наложеното административно наказание, поради и което препраща към тях.

В допълнение е необходимо да се посочи, че са неоснователни всички възражения, посочени в касационната жалба, тъй като от материалите по делото и обясненията, дадени от касатора в попълнената от него декларация при констатирането на ПТП, ясно се установяват обстоятелствата за мястото на извършване на нарушение, както и че автомобилът е бил паркиран без включена ръчна спирачка, поради което същият потеглил по наклона на улицата.

Тъй като в касационната жалба не се сочат други оплаквания, различни от обсъдените от СРС, а настоящата инстанция споделя изцяло изложените в обжалваното съдебно решение мотиви и направени правни изводи за материална и процесуална законосъобразност на наказателното постановление, е безпредметно същите да бъдат повтаряни.

С оглед изложените съображения съдът намира, че не са налице твърдяните касационни основания, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

Водим от тези мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, IV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20167129 от 03.08.2021 г., постановено по НАХД № 6821/2020г. по описа СРС, НО, 19 –и състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.